

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 361/08-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. januára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť M. K., T., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Vojenskej obvodnej prokuratúry v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. OPn 882/08, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. K. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. júla 2008 doručená sťažnosť M. K. (ďalej len „sťažovateľ“) doplnená podaním doručeným 27. augusta 2008, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Vojenskej obvodnej prokuratúry v Bratislave (ďalej len „vojenská obvodná prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. OPn 882/08.

Z obsahu sťažnosti, jej doplnenia a z príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 4. januára 2008 Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Sekcii kontroly a inšpekčnej služby Policajného zboru, odboru inšpekčnej služby, II. inšpekčnému oddeleniu Bratislava (ďalej len „sekcia kontroly“) trestné oznámenie, v ktorom uviedol, že 7. apríla 2005 a 26. októbra 2005 príslušníci Policajného zboru v G. bez opory v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov vykonali proti nemu služobný zákrok, a to takým spôsobom, že ho bezdôvodne vyzvali, aby opustil objekt súkromnej spoločnosti, a tým ho ako študenta... poškodili na jeho základných právach, upreli mu právo na vzdelanie, pretože po odchode z objektu sa nemohol zúčastniť na prebiehajúcej výučbe, a navyše, títo príslušníci nemali na vstup na akademickú pôdu povolenie rektora.

Poverený príslušník sekcie kontroly uznesením č. k. ČVS: SKIS-2/IS-2-SV-2008 z 31. januára 2008 (ďalej len „uznesenie z 31. januára 2008“) trestné oznámenie sťažovateľa odmietol. Sťažovateľ podal proti tomuto uzneseniu sťažnosť, v ktorej uviedol, že policajný zákrok, ktorý bol proti nemu vykonaný, sa uskutočnil podľa jeho názoru na akademickej pôde a poverený príslušník Policajného zboru nerešpektoval rozhodnutie Krajskej prokuratúry v T., v ktorom sa konštatuje, že došlo k porušeniu akademických práv a slobôd zo strany spoločnosti K., s. r. o., keďže ich priestory sú konzultačným strediskom... a konajú sa tu prednášky, v dôsledku čoho ide o akademickú pôdu. Z uvedených dôvodov považoval sťažovateľ uznesenie o odmietnutí trestného oznámenia za nezákonné a žiadal o jeho zrušenie a začatie trestného stíhania voči zakročujúcim policajtom.

Vojenská obvodná prokuratúra uznesením sp. zn. OPn 882/08 z 30. apríla 2008 sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu z 31. januára 2008 zamietla ako nedôvodnú. Sťažovateľ považuje postup vojenskej obvodnej prokuratúry v predmetnej veci za nezákonný, pretože podľa neho „*vychádza z nesprávneho výkladu zákona č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách ohľadom akademickej pôdy*“. Vzhľadom na to sa sťažovateľ domáhal, aby ústavný súd deklaroval porušenie jeho práva na inú právnu ochranu

zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy vojenskou obvodnou prokuratúrou a zároveň požadoval priznanie finančného zadost'učinenia v sume 200 000 Sk.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 v spojení s § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Nedostatky sťažnosti spočívali v tom, že sťažovateľ jasne a zrozumiteľne neformuloval petit, ktorý je východiskom na rozhodnutie ústavného súdu, na základe čoho nebolo možné jednoznačne určiť, čoho sa sťažovateľ domáhal. Zároveň k sťažnosti nepripojil splnomocnenie pre advokáta na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd v prípise z 11. augusta 2008 (doručenom sťažovateľovi podľa doručenky 15. augusta 2008) sťažovateľa poučil a upozornil ho na to, aké predpoklady musí spĺňať kvalifikovaný návrh na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jeho sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Vyzval ho, aby v lehote 14 dní od doručenia výzvy nedostatky svojej sťažnosti odstránil (s poučením, ako treba doplnenie náležitostí urobiť), pretože v opačnom prípade môže ústavný súd návrh odmietnuť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Vzhľadom na to, že sťažovateľ požiadal o ustanovenie advokáta, ústavný súd ho poučil o tom, aké predpoklady musia byť splnené na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Na výzvu ústavného súdu sťažovateľ reagoval listom zo 17. augusta 2008 doručeným ústavnému súdu 27. augusta 2008, ku ktorému pripojil aj potvrdenie o svojich osobných, majetkových a zárobkových pomeroch.

Po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ústavný súd rozhodnutím č. k. IV. ÚS 361/08-16 zo 7. novembra 2008 tejto žiadosti sťažovateľa nevyhovel, pričom

mu umožnil, aby v lehote 15 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia predložil ústavnému súdu splnomocnenie pre advokáta. Predmetné uznesenie sťažovateľ prevzal 9. decembra 2008.

Dňa 22. decembra 2008 bola ústavnému súdu doručená žiadosť sťažovateľa o predĺženie lehoty na predloženie splnomocnenia pre advokáta na zastupovanie pred ústavným súdom z dôvodu, že sa mu dosiaľ napriek osloveniu viacerých advokátov, ako aj podaniu žiadosti na Slovenskú advokátsku komoru nepodarilo advokáta zabezpečiť.

Ústavný súd v deň doručenia uvedenej žiadosti sťažovateľa odpovedal na jeho žiadosť kladne a súhlasil s predĺžením lehoty na predloženie kvalifikovaného splnomocnenia na zastupovanie pred ústavným súdom do 26. januára 2009. Dňa 26. januára 2009 bolo ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľa, v ktorom mu okrem iného oznamuje, *„že nie je v mojich schopnostiach doložiť k podanej ústavnej sťažnosti zo dňa 12. 7. 2008 aj splnomocnenie udelené advokátovi“*. Advokátska kancelária, na ktorú sa obrátil, odmietla prevziať jeho zastupovanie pred ústavným súdom s tým, že kvôli nadmernej vyťažnosti by oslovený advokát nemohol cestovať do Košíc na pojednávanie. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ ústavný súd žiada, aby opätovne prehodnotil jeho žiadosť o pridelenie zástupcu z radov advokátov.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy

podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Aj napriek tomu, že ústavný súd výslovne poučil sťažovateľa o tom, akým spôsobom treba odstrániť nedostatky sťažnosti a stanovil mu primeranú lehotu na ich odstránenie, ktorú na jeho žiadosť následne predĺžil, sťažovateľ v stanovenej lehote požadované splnomocnenie pre advokáta nepredložil.

Ak ústavný súd poučí sťažovateľa o jeho procesných právach a povinnostiach v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy s cieľom poskytnúť mu plnú možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany jeho základných práv a slobôd a poučí sťažovateľa o tom, ako treba opravu alebo doplnenie sťažnosti urobiť, je procesnou povinnosťou sťažovateľa a tiež v jeho záujme výzvu ústavného súdu a pokyny na opravu alebo doplnenie sťažnosti v nej obsiahnuté rešpektovať (III. ÚS 265/05, III. ÚS 81/08).

Ústavný súd opakovane poznamenáva, že žiadosti o ustanovenie advokáta odôvodnenej iba tvrdením, že účastníkovi odmietol poskytnúť právnu pomoc advokát alebo viacerí advokáti, nemožno vyhovieť, pretože v takomto prípade nejde o situáciu, že jeho ustanovenie vyžaduje ochrana záujmov sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení § 30 a § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

V prípade nerešpektovania uvedenej povinnosti sťažovateľom ústavný súd sťažnosť pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietne pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (obdobne napr. III. ÚS 334/06, III. ÚS 108/08).

Na základe uvedeného rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. januára 2009